

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 995/2021
22.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку **против осуђеног АА**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног Законика (КЗ) у вези члана 61 КЗ у вези члана 33 КЗ и др., одлучујући о жалби осуђеног АА, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву 5Кв.бр.339/21 од 13.10.2021. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), **дана 22.11.2021. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба осуђеног АА и пресуда Основног суда у Панчеву 5Кв.бр.339/21 од 13.10.2021. године, се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 5Кв.бр.339/21 од 13.10.2021. године, усвојен је захтев за изрицање јединствене казне осуђеног АА из Панчева од 20.07.2021. године, прецизиран поднеском од 09.08.2021. године, те су преиначене само у погледу одлуке о казни, правноснажне пресуде и то: пресуда Основног суда у Панчеву 1Кв.бр.377/20 од 14.12.2020. године, правноснажна дана 26.12.2020. године, пресуда Основног суда у Панчеву 2К.бр.913/15 од 25.03.2016. године, правноснажна дана 18.05.2016. године и пресуда Основног суда у Панчеву 4К.бр.811/16 од 04.10.2016. године, правноснажна дана 04.10.2016. године, тако што су узете као утврђене казне и то: јединствена казна затвора у трајању од 10 (десет) година, (у коју казну се урачунава време које је осуђени

провео на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 5Кв.бр.47/20 од 02.03.2020. године, правноснажна дана 19.03.2020. године и то почев од 14.12.2017. године, па надаље), по пресуди Основног суда у Панчеву 1Кв.бр.377/20 од 14.12.2020. године, правноснажна дана 26.12.2020. године, казна затвора у трајању од 1 (једне) године (у коју казну му се има урачунати време које је осуђени провео у притвору Окружног затвора у Панчеву од 15.03.2016. године до 25.03.2016. године), а по пресуди Основног суда у Панчеву 2К.бр.913/15 од 25.03.2016. године, правноснажна дана 18.05.2016. године и казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца по пресуди Основног суда у Панчеву 4К.бр.811/16 од 04.10.2016. године, правноснажна дана 04.10.2016. године, **па је суд на основу члана 60 и 62 КЗ, члана 552 став 1 тачка 1 и 556 ЗКП, осуђеног АА, ЈМБГ ..., зв. "...", од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођен у ..., са пребивалиштем у ..., ул. ... бр. ... и непријављеним боравиштем у ..., ул. ... бр. ..., рођен ... године, држављанин .., по занимању ..., ..., тренутно се налази на издржавању казне затвора у ....., осуђиваног пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.905/07 од 15.12.2007. године, правноснажна 29.12.2007. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ РС на казну затвора у трајању од 2 (два) месеца, пресудом Основног суда у Бару К.бр.518/07 од 29.02.2008. године, правноснажна 29.02.2008. године, због кривичног дела из члана 240 став 1 и став 3 КЗ РС ЦГ на казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.931/07 од 23.10.2007. године, правноснажна 02.06.2008. године, због кривичног дела из члана 204 став 1 КЗ РС на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.790/07 од 20.09.2007. године, правноснажна 22.07.2008. године, због кривичног дела из члана 204 став 1 КЗ РС на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.393/07 од 29.11.2007. године, правноснажна 14.12.2008. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ РС на новчану казну, пресудом Основног суда у Котору К.бр.334/07 од 08.10.2007. године, правноснажна 08.10.2007. године, због кривичног дела из члана 240 став 1 тачка 2 КЗ РС ЦГ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.1226/08 од 14.03.2009. године, правноснажна 14.03.2009. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.357/09 од 28.05.2009. године, правноснажна 28.05.2009. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.656/08 од 17.02.2009. године, правноснажна 14.07.2009. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ РС на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.68/09 од 30.04.2009. године, правноснажна 21.09.2009. године, због кривичног дела из члана 212 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.1298/08 од 13.01.2010. године, правноснажна 13.01.2010. године, због кривичног дела из члана 204 став 2 КЗ РС на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1351/10 од 07.07.2010. године, правноснажна 07.07.2010. године, због кривичног дела из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца, пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.792/10 од 25.06.2010. године, правноснажна 13.12.2010. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци, пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.3030/10 од 01.10.2010. године, правноснажна 21.12.2010. године, због кривичног дела из члана 203 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5796/10 од 12.04.2011. године, правноснажна 12.04.2011.**

године, због кривичног дела из члана 204 став 2 и 203 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, пресудом Основног суда у Зрењанину 2К.бр.1852/10 од 08.09.2011. године, правноснажна 12.09.2012. године, због кривичног дела из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, пресудом Вишег суда у Панчеву 2К.бр.88/10 од 29.10.2013. године, правноснажна 29.10.2013. године, због кривичног дела из члана 123 став 1 КЗ условном осудом са утврђеном казном затвора у трајању од 8 (осам) месеци и роком проверавања од 2 (две) године и пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.278/14 од 14.07.2015. године, правноснажна 14.07.2015. године, због кривичног дела из члана 204 став 1 тачка 3 у смислу члана 33 КЗ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, **осудио на јединствену казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година и 1 (једног) месеца.** У изречену казну затвора осуђеном се урачунава време које је провео на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 2К.бр.913/15 од 25.03.2016. године, а коју је издржао у периоду од 24.08.2016. године до 14.08.2017. године (са урачунатим временом provedеним у притвору од 15.03.2016. године до 25.03.2016. године), време које је осуђени провео на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 4К.бр.811/16 од 04.10.2016. године, а коју је издржао у периоду од 14.08.2017. године до 14.12.2017. године, као и време provedено на издржавању јединствене казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 1Кв.бр.377/20 од 14.12.2020. године и то почев од 14.12.2017. године, па надаље. У осталим деловима наведене правноснажне пресуде су остале непромењене. Такође, наведеном пресудом одбијен је као неоснован затхев за изрицање јединствене казне осуђеног АА из Панчева од 20.07.2021. године, прецизиран поднеском од 09.08.2021. године, у делу где се предлаже изрицање јединствене казне затвора и по пресуди Основног суда у Панчеву 1Кв.бр.639/14 од 04.11.2014. године.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио осуђени АА, због битне повреде кривичног поступка, због непотпуно и неправилно утврђеног чињеничног стања и због неправилне одлуке о казни и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу и укине побијану пресуду, те спис предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у свом поднеску Ктж.бр.1081/21 од 15.11.2021. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу осуђеног АА и пресуду Основног суда у Панчеву Кв.бр.339/21 од 13.10.2021. године, потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеној жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и изјашњења Апелационог јавног тужиоца у Београду, датог у напред цитираном поднеску, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом осуђеног АА, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а из

садржине исте произлази да се оспорава законитост и правилност побијане пресуде на начин да изрицање јединствене казне осуђеном није извршено на законом прописан начин, те да има услова да се захтев за изрицање јединствене казне осуђеног усвоји и у погледу пресуде Основног суда у Панчеву 1Кв 639/14 од 04.11.2014. године.

Према оцини Апелационог суда у Београду, супротно жалбеним наводима осуђеног, правилно је првостепени суд, одлучујући поводом захтева осуђеног АА, за спајање казни нашао да су осуђеном изречене три казне затвора по пресудама Основног суда у Панчеву и то пресудом 1Кв 377/20 од 14.12.2020. године правноснажна 26.12.2020. године, пресудом 2К 913/15 од 25.03.2016. године, правноснажна дана 18.05.2016. године и пресудом 4К 811/16 од 04.10.2016. године, правноснажна дана 04.10.2016. године, те да у односу на наведене правноснажне пресуде нису примењене одредбе члана 60 и 62 КЗ о одмеравању јединствене казне за кривична дела у стицају, а да су испуњени услови за примену овог института.

Из података у списима предмета произлази да је осуђени, према извештају Одељења за извршење казни Основног суда у Панчеву Ик 49/2017 од 01.09.2021. године, казну затвора у трајању од 1 (једне) године **по пресуди Основног суда у Панчеву 2К 913/2015 од 25.03.2016. године**, издржао у периоду од 24.08.2016. године до 14.08.2017. године (у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 15.03.2016. године до 25.03.2016. године), а казну затвора у трајању од 4 месеца **по пресуди Основног суда у Панчеву 4К 811/2016 од 04.10.2016. године**, издржао је у периоду од 14.08.2017. године до 14.12.2017. године, док је из списка предмета утврђено да је кривична дела за која му је суђено у поступку пред Основним судом у Панчеву у предмету **1 Кв 377/20** извршио пре наведених датума (тј. кривично дело за која је осуђен пресудом Основног суда у Панчеву 8К 780/16 од 13.12.2016. године, извршио је дана 06.06.2016. године, а кривично дело за које је осуђен пресудом Првог Основног суда у Београду 29К 278/14 од 14.07.2015. године, је извршио дана 21.05.2007. године (обе пресуде су обухваћене у поступку изрицања јединствене казне затвора у пресуди Основног суда у Панчеву 5 Кв 27/18 од 07.03.2018. године) кривично дело за које је осуђен пресудом Првог Основног суда у Београду 21К 1579/2016 од 07.07.2017. године је извршио дана 14.12.2007. године (пресуда је заједно са пресудом Основног суда у Панчеву 5 Кв 27/18 од 07.03.2018. године обухваћена у поступку изрицања јединствене казне у пресуди 2Кв 306/2018 од 14.08.2018. године (кривично дело за које је осуђен пресудом Основног суда у Панчеву 3К 972/16 од 12.03.2018. године је извршио дана 05.02.2016. године (пресуда је обухваћена заједно са пресудом 2Кв 306/2018 од 14.08.2018. године у поступку изрицања јединствене казне затвора у пресуди Основног суда у Панчеву 7Кв 465/2018 од 18.10.2018.године), кривично дело за које је осуђен пресудом Првог Основног суда у Београду 13К 2566/12 од 14.03.2017. године је извршио дана 03.06,2008. године, кривично дело за које је осуђен пресудом Основног суда у Новом Саду К 680/17 од 13.10.2017. године, извршио је дана 12.04.2016. године, кривично дело за које је осуђен пресудом Основног суда у Панчеву 5К 868/16 од 11.12.2017. године, извршио је у временском периоду од 07.04. до 11.04.2016. године, а кривично дело за које је осуђен пресудом Основног суда у Смедереву 2К 295/17 од 31.10.2018. године, извршио је дана 04.08.2016. године, (пресуде су обухваћене у пресуди Основног суда у Панчеву Кв 466/19 од 11.12.2019. године, а која је заједно са пресудом Основног суда у Панчеву 7Кв 465/2018 од 18.10.2018. године обухваћена у пресуди Основног суда у Панчеву 5Кв 47/20 од 02.03.2020. године) а кривично дело за

које је осуђен пресудом Тећег Основног суда у Београду 11К 1468/149 од 27.07.2020. године извршио је у временском периоду од 22.10.2015. године до 31.10.2015. године (а која пресуда је заједно са пресудом Основног суда у Панчеву 5Кв 47/20 од 02.03.2020. године, обухваћена у поступку изрицања јединствене казне затвора у пресуди Основног суда у Панчеву 1 Кв 377/20 од 14.12.2020. године).

Имајући у виду да је осуђеном АА суђено у предмету Основног суда у Панчеву под ознаком 1Кв бр. 377/20 за кривична дела која је извршио пре него што је започео издржавање казне затвора у тајању од 1 године по пресуди Основног суда у Панчеву 2К 913/15 од 25.03.2016. године, правноснажна дана 18.05.2016. године и казне затвора у трајању од 4 месеца по пресуди Основног суда у Панчеву 4К 811/16 од 04.10.2016. године, правноснажна дана 04.10.2016. године, а за коју околност суд у каснијем поступку није знао, то су се и по налажењу Апелационог суда у Београду, стекли услови за изрицање јединствене казне по наведеним пресудама, те је правилно ванпретресно кривично веће првостепеног суда, према осуђеном АА узело као утврђене казне затвора по правноснажним пресудама Основног суда у Панчеву - 1 Кв 377/20 од 14.12.2020. године, правноснажна дана 26.12.2020. године, 2К 913/15 од 25.03.2016. године, правноснажна дана 18.05.2016. године и 4К 811/16 од 04.10.2016. године, правноснажна дана 04.10.2016. године, а надаље, применом одредби чланова 60 и 62 КЗ, члана 552 став 1 тачка 1 и 556 ЗКП изрекло осуђеном јединствену казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година и 1 (једног месеца).

Надаље, према налажењу Апелационог суда у Београду, насупрот жалбеним наводима осуђеног АА, правилно је првостепени суд одбио као неоснован захтев за изрицање јединствене казне осуђеном у делу где се предлаже изрицање јединствене казне затвора и по пресуди Основног суда у Панчеву 1Кв 639/14 од 04.11.2014. године. Ово стога што је кривична дела за која му је суђено у предмету Основног суда у Панчеву 1Кв 377/20, осуђени АА, извршио након започете и издржане јединствене казне затвора у трајању од 6 (шест) година и 5 (пет) месеци по пресуди Основног суда у Панчеву 1Кв 639/14 од 04.11.2014. године, а коју казну је, према извештају одељења за извршење кривичних санкција Основног суда у Панчеву Ик 49/2017 од 01.09.2021. године, издржао у периоду од 05.10.2013. године до 15.04.2015. године, а кривична дела за која му је суђено у предмету 1Кв.бр. 377/20 је извршио у времену, како је то напред наведено, те како се нису стекли законом прописани услови, правилно је ванпретресно кривично веће првостепеног суда одбило захтев осуђеног у овом делу, за шта је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге које у потпуности прихвата и овај суд, те је жалба осуђеног у овом делу оцењена и одбијена као неоснована.

Испитујући првостепену пресуду у *делу одлуке о кривичној санкцији*, а по жалби осуђеног АА, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба неоснована.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи осуђеном, правилно узео у обзир и ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности из члана 54 КЗ, које стоје на страни осуђеног, а које су цењене у поступцима одмеравања казни из правноснажних пресуда, које су преиначене побијаном пресудом, па га је **осудио на казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година и 1 (један) месец** у коју му се сходно одредби члана 63 КЗ урачунава време проведено у притвору ближе наведено у побијаној пресуди.

По оцени Апелационог суда у Београду, јединствена казна затвора у наведеном трајању на коју је осуђен, сразмерна је тежини извршених кривичних дела и степену кривице осуђеног, иста је нужна али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, како олакшавајућим, тако и отежавајућим на страни осуђеног, дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи осуђеног АА, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је осуђени током вођења поступка признао извршење кривичног дела и није допринео одуговлачењу поступака, који су вођени у кривичним поступцима окончаним предметним праноснажним пресудама, те га је због тога било нужно осудити на јединствену казну најмање за једну годину затвора блаже, оцењени као неосновани. Жалбени наводи осуђеног којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се предлаже одмеравање блаже казне оцењени су као неосновани, имајући у виду законом прописане казне за кривична дела за која је окривљени оглашен кривим у пресудама које су преиначене у погледу одлуке о казни побијаном првостепеном пресудом, те постојање свих олакшавајућих и отежавајућих околности које су утврђене у свим појединачним пресудама које су преиначене у погледу одлуке о казни, побијаном пресудом, а које је првостепени суд ценио дајући им одговарајући значај, ни по оцени Апелационог суда у Београду не оправдавају изрицање блаже казне осуђеном, у конкретном случају.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у диспозитиву пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић